

wot Boha dowěrjene a porucžene, a hdyn by to tež najmjeńsche a najßnadniſche bylo, tón je njebjeskeho Wótza wotrocžk. My wſchitzy to ſmý. — Džerži dha nětko njebjeski Wótz tež druhdy rachnowanje ſ nami? Wěſcze haj! Hdynž ſo powschitkowny pokutny dženj ſwjecži, kaž wot naš w bližſhim ežaſu, a zyła wožada ſo psched Knjesom pokorja, tehdy rachnuje wón tež ſ tobu, mój kſchescžijano; hdynž pschi lěta wobſamknjenju naſad hladash na jeho minjene dny a hodžiny a ſo praschesch, kač daloko ſy do prědka pschischoł na pucžu ſwjecženja, kač wjele ſy pschibjerał abo ſnadž tež wotebjerał na ſnutſkownym člowjeku, tehdy wón ſ tobu rachnuje; tež hdynž ſo nowe lěto žiwenja ſa tebje ſapocžnje, na twojim narodnym dnju wón ſ tobu rachnuje; hdynž ſo k Božemu blidu hotujesch a ſy napominany, ſ roſkatej wutrobu ſwoju winu psched Bohom ſpowjedacž, tehdy wón ſ tobu rachnowanje džerži. — A ſchto dha ſo pschi tajkim rachnowanju napožledku pschezo poſaže? Něhdž, ſo je Bóh nam něſhto winojty, ſchtož by nam wupłacziež měk? Abo njeje wjele bóle tač, ſo ſmý my jeho dolžnizý a ſo ma tež najpobožniſhi člowjek pola Boha wulki dolh? Chzesch=li wjedžecž, kač wulki twój dolh je, dha pohladaj jenož na Bože džežacž kaſnje; te ty njejſy džeržał, ty ſy kóždu tutych džežacž kaſnijow tyžaz fróčz pschestupiš; hlaſ, tu je hižom masch, te džežacž tyžaz puntow, kotrež ſy ſwojemu Bohu winojty. Ach ſawěrnje, ſchtóž je jenož trochu wuknył, ſwoje žiwenje tač wobhladowacž, kaž Bóh jo wobhladuje, a jo wſchědnje do ſwětla psched jeho woblicžo ſtajecž; ſchtóž tu wě, ſo psched nim niz jenož ſkutki wobſkoržuju, ale tež kóžde njewužitne ſłowo, kotrež rěčimy, a kóžda njecžista myſl, kotrūž w ſebi helcžimy, niz jenož wſchě pschestupjenja, ale tež wſchě ſkomidženja, wſchě ſkomidžene ſkladnoſcze k dobremu, wſchě ſlē wužiwane možy a dary, wſchě ſedžbu njeměte warnowanja a napominanja Bože, niz jenož hrěchi, kíž wěmy, ale tež kíž njewěmy, wo kotrýchž Davit praji: „Schto ſroſy mi, kač husto wón bļudži? Wucžiſcž mje wot potajnych bļudow!” — haj, moji lubi, ſchtóž to wě a wopomni, tón widži, hdynž na ſwoje ſańdžene žiwenje hlaſa, psched ſobu žaſtoſtnje wulki, hobraſki, njeſaplačomny dolh.